

Üheskoos tuleme kriisiga toime

Anneli Tõru

ESTA Saaremaa piirkonna juhatuse esimees

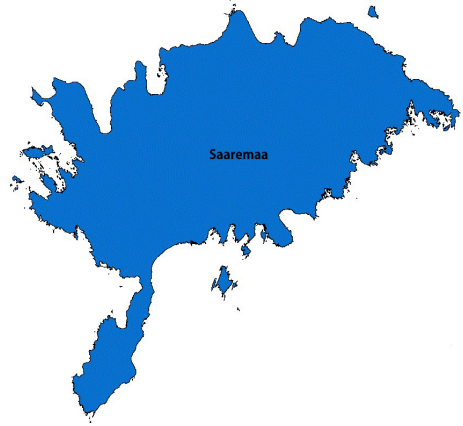
Enamik, kes me oleme valinud oma erialaks töö sotsiaalvaldkonnas, ei ole saanud ettevalmistust ega kogemust, et töötada olukorras, kuhu oleme praegu sattunud. Töökorralduse täielikule ümberkujundamisele lisaks peame täitma ülesandeid, mis nõuavad meilt kiireid otsuseid, enneolematut koostööoskust ja oma hirmudega toimetulekut.

Saaremaal on viiruse epitsenter ning seetõttu on meie tervishoiu- ja sotsiaalvaldkonnale suur surve. Nüüd on eriti hästi näha, kas kunagi tehtud otsused ja valitud suunad on targasti tehtud ja peavad vastu kriisipingele, kas meeskonnad suudavad toimida ühtsetena ning juhid kanda nende õlule pandud vastutust. Olud muutuvad iga päev, kehtestatakse karmimaid reegleid, lisandub teadmatus ja hirm tuleviku ees, inimeste abivajadus suureneb ja info liikumine on aina olulisem.

Olud, milles me praegu elame ja töötame, näitavad kogukonna koostöövõimekust, meid ümbritsevate inimeste hoolivuse taset ja soovi pakkuda kõikvõimalikku abi. Saaremaal on suurepäraselt käivitunud vabatahtlike kaasa-

Olud, milles me praegu elame ja töötame, näitavad kogukonna koostöövõimekust ja inimeste hoolivust.

mine, olgu selleks haigla juurde paigutatud ajutiste abiüksuste öine turvamine, eakatele ja lastele sooja toidu viimine või vajaminevate

Saaremaa kaart. Allikas: Wikipedia

tarbeesemete hankimine loodud kriisikodule. Kõige keerulisem on leida inimressursi, sest ka aitajate hulgas teeb viirus oma laastavat tööd – ei ole pääsu meedikutel, sotsiaaltöötajatel, hooldekodude- ega tugipersonalil. Vabatahtlike abiga on suudetud mingitki osa katta, aga eriharidust ja väljaõpet nõudvatel töökohtadel pole see võimalik. Tervishoiu valdkonnas on meie suureks õnneks tulnud appi kaitsevägi ja meedikud mujalt Eestist ning palju on abi ka kõigi heade inimeste rahaannetustest. Sotsiaalhoolekandes on asi aga märksa keerulisem – püüame toime tulla nende ressurssidega, mis on meil kohapeal olemas. Vallavalitsus aitab ja toetab niipalju kui võimalik ning rohkemgi veel, aga inimesi, näiteks hooldekodudesse appi, pole meil peagi kuskilt võtta – kes on haige, kes karantiinis, kes

keeldub, sest kardab enda ja lähedaste tervise pärast. See viimane on ka igati mõistetav, sest palju hooldustöötajaid kuulub ka ise vanuse tõttu riskirühma.

Kui vaadata praegu toimuvat distantsilt, on meile antud võimalus õppimiseks ja edasiste arengute kavandamiseks. Me tajume igal sammul, kui tihedalt on kõik valdkonnad omavahel seotud ja kui oluline on koostöö, investeerimine inimesesse ning tema toimetulekusse iga päev, et rasketel hetkedel oleks meil võimalik sellele kõigele toetudes kaosest võitjana välja tulla. Oma valdkonna tulihingelise patrioodina näen ma praegu sotsiaaltöötajate tugevust ja ka haavatavust, seda, kui isenesestmõistetavaks meie tööd

on peetud ja kui väärtuslik on see tegelikult.

Praegu neid ridu kirja pannes kuulen, kuidas lähedal asuva Kuressaare haigla vastavalminud kopteriplatsilt stardib helikopter järjekordse patsiendiga Tallinna haiglasse. Enamik saarlastest teab seda heli, mida teevad päästekopteri tiivikud, ja hetke, kui mõttes peatud ning soovid kogu südamest head abivajavale inimesele. Tuge ja lootust annab teadmine, et meedikud nii siin- kui ka sealpool väina teevad suurepäraselt tööd, suur tänu neile! Meie sotsiaalvaldkonna spetsialistidena anname endast kõik, et tuleksime koostöös ja üksteist toetades kriisist välja, ja seda juba tugevamate ning paremate inimestena. Me saame hakkama! **S**